

kun i kortere Tid har drevet Fiskeri, vil herved blive udelukkede, og der vil blive bedre Overensstemmelse med Lov Nr. 316 om Saltvandsfiskeri af 2. Juni 1917. I Forslagets § 3 foreslaas indsat en Bestemmelse, hvori det udtrykkelig udtales, at Understøttelsen er betinget af, at det godtgøres, at Grunden til, at Fiskeriet ikke har været drevet i sædvanligt Omfang, skyldes de ekstraordinære Forhold. Understøttelserne foreslaas, jfr. Forslagets § 4, udbetalt 2 Gange, første Gang for Tidsrummet 1. April til 31. Juli og anden Gang for Tidsrummet 1. August til 31. Oktober. Udbetaling af Understøttelserne for hver Maaned vil være forbunden med et ganske uforholdsmæssig stort Besvær saavel for Fiskerne med at udfylde Skemaerne for hver af de 7 Maaneder som for Udvalgene med at revidere dem og for Ministeriet med at anvise Pengene. Bestemmelserne

i Forslaget er, naar bortses fra de ovenfor anførte Ændringer, overensstemmende med Bestemmelserne i Loven af 12. Marts 1918.

Hvor stort et Antal af de ca. 12 000 Fiskere, der — bortset fra Færøerne — driver Saltvandsfiskeri som Erhverv, der vil være trængende til Understøttelse, kan selvfølgelig ikke opgives i Øjeblikket, men rent skønsmæssig kan det næppe antages, at Antallet vil blive væsentlig mindre end de i Henhold til Loven af 12. Marts understøttede, og Udgifterne kan vel næppe ansættes til mindre end 400 000 à 500 000 Kr. pr. Maaned eller i alt 3 à 4 Millioner, hvortil kommer Udgifterne for Færøerne. Det skal udtrykkelig fremhæves, at Størrelsen af Udgifterne kun kan anslaas rent skønsmæssig. Uddelingen af Understøttelserne paatænkes ordnet paa samme Maade, som ved Uddelingen efter Loven af 12. Marts 1918.